

Nr 257.

Av herr Nilsson, Alfred, om användande för vägändamål av sten, som undanröjes från odlad eller odlingsbar jord.

Under senare år har ett intensivt röjningsarbete bedrivits för att från odlad eller odlingsbar jord avlägsna stenar och detta helt naturligt bland annat av den anledningen, att statsbidrag till kostnaderna härför kan erhållas genom lantbruksnämnderna. Tack vare de maskinella anordningar, som numera komma till användning, är det ofta betydande mängder av sten, som bortföras från en egendom, och det kan vara fråga om stenblock med en vikt av flera ton. Många gånger avlastas de undanröjda stenarna i väldiga högar eller rösen alldeles i egendomens närhet, och det är därvid ej ovanligt att dessa stenpartier te sig anskrämliga och misspydande för den omkringliggande bygden.

Olägenheterna av dessa stenhögar äro så påtagliga, att det bör övervägas att vidtaga särskilda åtgärder för stenarnas bortforslande. En lösning av frågan synes vara att väg- och vattenbyggnadsstyrelsen använder sig av dessa stenpartier för vägändamål. I varje fall synes en närmare undersökning böra komma till stånd rörande möjligheter för en dylik anordning. Jag får därför hemställa,

att riksdagen i samband med behandlingen av väganlagen under sjätte huvudtiteln ville uttala sig för en utredning genom väg- och vattenbyggnadsstyrelsens försorg om möjligheten av att för vägändamål använda den sten, varom här är fråga.

Stockholm den 26 januari 1952.

Alfr. Nilsson
i Steneberg.
